

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/977/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.292/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség jogi képviselője (dr. Gáldi Nóra ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.292/2024/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 21.K.701.016/2024/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a fenti, kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti normavilágosság követelményét, a XV. cikk (2) bekezdésében, valamint a XI. cikk (1), valamint (2) bekezdéseiben foglaltakat, megjelölve továbbá az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, valamint annak VII. cikkét.
- [2] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint nem állami, köznevelési intézményfenntartó, 2023. január 31. napján költségvetési támogatás megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 2. és 8. számú mellékleteiben részletezett köznevelési célú támogatás vonatkozásában.
- [4] A Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatósága (mint elsőfokú hatóság) a BPM-ÁHI/2071-2/2023. számú határozatában megállapította, hogy az indítványozó a fent megjelölt Kvtv. mellékleteiben megjelöltek szerint veheti igénybe az egyes támogatásokat: a finanszírozható dolgozói létszámot 20,39 főben, a támogatás összegét 55 059 117 Ft-ban állapítva meg.

- [5] Az indítványozó az elsőfokú hatóság fenti határozatával szemben fellebbezéssel élt, mely alapján eljáró Magyar Államkincstár (a továbbiakban az alapul szolgáló közigazgatási jogvita alperese) ÖNKFO/264-2/2023. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta, megállapítva, hogy az elsőfokú hatóság helyesen számította ki a támogatási összeget, ugyanis a számított dolgozói létszámot nem intézményi, hanem fenntartói szinten kell megállapítani a Kvtv.-ben előírt, a fenntartó összes intézményében étkeztetett gyermeklétszám, valamint a gyermekétkeztetést ellátó feladatellátási helyek figyelembevételével. Utalt továbbá a Kúria Kfv.IV.35.472/2020/8. számú precedensértékű ítéletében foglaltakra, amely megerősítette az alperes vonatkozó gyakorlatát.
- [6] Az alperesi határozat ellen az indítványozó mint felperes keresettel élt, kérte annak megváltoztatását akként, hogy a bíróság az indítványozót megillető intézményi gyermekétkeztetés támogatása jogcímén a vizsgált (2023. január 1-jétől 2023. december 31-ig terjedő) időszakra vonatkozó költségvetési támogatás összegét 80 981 997, Ft-ban állapítsa meg. Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.
- [7] A Fővárosi Törvényszék a 2024. október 10. napján kelt, 21.K.701.016/2024/3. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Indokolása szerint a felek között – a releváns tényállási elemek tekintetében – azonos tényállású ügyben, azonos jogkérdésben a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett, 2021. március 2-án kelt Kfv. IV.35.472/2020/8. számú ítéletével elvi jelleggel döntést hozott. A releváns tényállás és az egyező jogkérdés mellett a felek előadásai is azonosak voltak, ezért az elsőfokú bíróság nem látott indokot a Kúria fentiekben megjelölt döntésében és indokolásában foglaltaktól való eltérésre. Emellett részletesen kifejtette álláspontját az alperes által alkalmazott számítási móddal kapcsolatban és az alperes határozatát megalapozottnak és jogszerűnek találta.
- [8] Az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélet ellen, annak elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra, új határozat hozatalára kötelezését kérve. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az indítványozó mint felperes a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont, *aa)* és *ab)* alpontjaira hivatkozással állította.
- [9] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta. Végzésének indokolása szerint a Kúriának nem bármely, a felek által feltett jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása, illet azonban a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel.
- [10] A felülvizsgálati kérelem által felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére alapozott okkal [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja] összefüggésben kifejtette, a Kúria nem vitatja, hogy a gyermekétkeztetéshez kapcsolódó állami támogatás számításának

meghatározása mind az alperes, mind a nem állami köznevelési intézményfenntartó számára lényeges kérdés. Ugyanakkor kiemelte, hogy a Kúria a Kfv.IV.35.472/2020/8. számú határozatában már vizsgálta a kifogásolt alperesi számítási mód helytállóságát és elvégezte annak értelmezését. A Kúria döntésének elvi tartalma szerint nem jogszerűtlen a normatív szabályozás szerint történő támogatás megállapítása pusztán attól, hogy nem intézmények szerint, hanem az ellátottak száma alapján rendeli kalkulálni és meghatározni a rendelkezésre bocsátott költségvetési forrás összegét.

- [11] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadásra sem látott lehetőséget, mivel az elsőfokú bíróság határozatát kifejezetten a Kúria Kfv.IV.35.472/2020/8. számú határozatában foglalt jogértelmezést követve hozta meg.
- [12] Emellett megállapította, hogy a konkrét jogvitában európai uniós jogot nem kellett alkalmazni, ezért a felülvizsgálati kérelem [Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján] szintén nem befogadható. A Kúriának a Kp. 117. § (4) bekezdése kógens szabálya alapján további befogadási okot nem kellett vizsgálnia, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.
- [13] 2.3. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz benyújtott, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék ítélete, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [14] Az indítványozó konkrét tényállás, az intézményi gyermekétkeztetés támogatása, az intézményi gyermekétkeztetés kapcsán az étkeztetési feladatot ellátók után járó bértámogatás, illetve ennek részeként a számított dolgozói létszám vonatkozásában részletes számítási módszert is bemutató indítványában az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek számbavételét követően előadta, hogy az elsőfokú hatóság által alkalmazott, és a Fővárosi Törvényszék által jóváhagyott számítási módszer az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző, önkényes megkülönböztetését eredményez. Az alaptörvény-ellenes megkülönböztetés nézete szerint az összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – intézményi, illetve személyi körben, a köznevelési intézmények fenntartói, tanulói, valamint dolgozói viszonylatában áll fenn. Álláspontja szerint az alkalmazott számítási módszer azért eredményez önkényes megkülönböztetést, mivel ugyanazon feladatot (adott intézményi gyereklétszám és dolgozói létszám mellett) eltérő mértékben támogat attól függően, hogy a köznevelési intézményfenntartónak egyébként hány intézménye illetve az intézményeknek hány feladatellátási helye van. A degresszív finanszírozás általában a nagyobb intézményi mérethatékonyágot szolgálja. Azonban a mérethatékonyág az étkeztetésbe független attól, hogy a fenntartónak hány intézménye van még.
- [15] Az igazgatóság által alkalmazott módszer eredményeként a támogatás szétosztása után az egyes intézményekre lényegesen kevesebb támogatás jut, mintha önállóan – a feladatellátási helyeket intézményenként összesítve – vennék figyelembe a

gyermeklétszámot. Azok a tanulók, akik több intézményt, illetve feladatellátási helyet működtető fenntartó intézményével állnak tanulói jogviszonyban, hátrányos megkülönböztetést szenvednek el, mivel e számítás eredményeként az étkeztetéssel összefüggésben finanszírozott dolgozói létszám alacsonyabb, mint azoknál a fenntartóknál, ahol kevesebb intézmény, illetve feladatellátási hely működik.

- [16] Az említett gyakorlat valamennyi olyan fenntartóra nézve hátrányos – állítja az indítványozó -, amelyik több intézménnyel rendelkezik, és az intézmények feladat ellátási helyeinek száma meghaladja a hatot. Nézete szerint ebbe a körbe tartozik vélhetően valamennyi nagyobb intézményrendszerrel rendelkező egyházi intézményfenntartó.
- [17] Emellett az indítványozó idézte az Alaptörvény XI. cikkének (1) és (2) bekezdéseit, továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, az I. cikk (3) bekezdését, valamint az Alaptörvény VII. cikkét, anélkül azonban, hogy erre vonatkozóan bármiféle érdemi indokolást, alkotmányjogi érvelést előterjesztett volna.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [19] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [20] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott törvényszéki ítélet, valamint a kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésének a törvényszéki jogerős ítélet tekinthető.
- [21] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {erre nézve lásd pl.: 3095/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34-35]}.
- [22] Az indítványozó jelen ügyben a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118.

§ (1) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ab)* alpontjai szerinti befogadhatósági ok fenn nem állása miatt megtagadó végzése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős törvényszéki döntés állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható jelen eljárásban.

- [23] 3.2. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [24] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó indítványát határidőben nyújtotta be (az indítványozó jogi képviselője a Kúria végzését 2025. január 29-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszt 2025. március 24-én nyújtotta be elektronikus úton a bírósághoz). Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.292/2024/2. számú végzése – a bírósági eljárást befejező, jogorvoslattal nem támadható döntése – alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó részben az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a közigazgatási jogvita iránt indított ügyben felperes [27. § (2) bekezdés *a)*-*c)* pontjai] volt, fennáll.
- [25] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Ugyanakkor az indítványozó állítása szerint is – az indítványozó által hivatkozott és állított – az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében biztosított jog sérelme a bírósági eljárásban valójában nemcsak az indítványozó mint fenntartó, hanem az intézményekben tanulók, valamint annak dolgozói Alaptörvényben biztosított jogát is érintette, ezért az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. {Ezzel összefüggésben lásd: 3532/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [23].} Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését ugyancsak megemlítette, azonban az Alaptörvény ezen cikke nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak, amelyre alkotmányjogi panasz lenne alapítható, ezért az indítvány ezen részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja előírásainak.
- [26] 3.3. Az indítványi kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt további követelményeinek ugyanakkor szintén csak részben tesz eleget. Az indítvány

tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b)* az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XV. cikk (2) bekezdése]; *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Azonban az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, a XI. cikk (1) és (2) bekezdései, valamint a VII. cikke vonatkozásában az alaptörvényi rendelkezéseket csupán idézi, ám ezekhez semmiféle alkotmányjogi érvelést, érdemi indokolást nem fűz, így azok szintén nem felelnek meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b)* pontjában foglaltaknak, ami az alkotmányjogi panasz eljárásban az érdemi vizsgálat akadályát képezi.

- [27] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [28] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő, Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttattak-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17] - [18]}.
- [29] Ugyanakkor a 3459/2022. (X. 28.) AB végzés – utalva a 3309/2022. (VI. 24.) AB végzésében foglaltakra {Indokolás [29]} – hangsúlyozta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság feladata nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény- és jogkérdéseit vizsgálja felül, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól {Indokolás [16]}.
- [30] Az indítványozó a támadott kúriai végzésen keresztül a jogerős ítéletet azért tartotta ellentétesnek az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal, mivel az álláspontja szerint a jogerős ítélet (illetve ezen keresztül az elsőfokú hatóság ítélete) által alkalmazott, illetve jóváhagyott számítási módszer a köznevelési intézmények fenntartói között önkényes megkülönböztetést eredményezett. Az Alkotmánybíróság

megállapította, hogy a jogerős ítélet az Alaptörvény XV. cikke tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kételyét, mivel a felülvizsgálati bíróság végzésében részletesen megindokolta – a Kúria vonatkozó gyakorlatának bemutatásán keresztül –, hogy az adott számítási módszer miért nem eredményez hátrányos megkülönböztetést, valamint ennek folytán alaptörvényellenességet a különböző intézményfenntartók között. Emellett sem a jogerős ítélet, sem a kifogásolt kúriai végzés olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetnek fel, amelynek tisztázását az Alkotmánybíróság indokoltnak tartaná.

[31] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése tekintetében az alkotmányjogi panaszt nem találta – az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek hiányában – befogadhatónak.

[32] 4. A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontja, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *c)*, *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró